

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/109/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816216841
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816216841.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, žalovaný I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. C. č. X/XX, R., zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, ul. Dobrovičova č. 13, Bratislava, IČO: 42 262 224, o zaplatenie 2.774,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Konanie o zaplatenie 15,- eur, 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 15,- eur od 28.9.2016 do zaplatenia, 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.983,31 eur od 28.9.2016 do 17.2.2017, **z a s t a v u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 30.12.2016, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti žalovanému zaplatenia 2.774,47 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.6.2013 medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaným bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.010,- eur a jeho záväzok ako dlžníka poskytnutý úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 39,03 eur, vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 25.8.2013 a konečná splatnosť na 25.8.2023. Dňa 23.10.2015, ako postupník so Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupcom uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky proti žalovanému. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 2.786,16 eur a pozostávala z: istiny 2.010,- eur, z riadneho úroku 683,02 eur, úroku z omeškania 62,17 eur a z poplatkov 30,97 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal nasledujúce úhrady: dňa 22.6.2016 4,- eur, dňa 27.7.2016 2,69 eur, dňa 27.9.2016 5,- eur. Ku dňu podania žaloby dlžná suma predstavuje sumu 2.774,47 eur a pozostáva z: neuhradenej istiny úveru 1.998,31 eur, neuhradeného riadneho úroku 683,02 eur, neuhradeného úroku z omeškania 62,17 eur, poplatkov 30,97 eur.

3. V podaní zo dňa 17.2.2017 žalovaný uviedol, že so žalobou nesúhlasí, v konaní sa bude brániť. Aktuálne sa nachádza v ťažkej situácii. Na úhradu zisteného dlžného zostatku bude žiadať splátkový kalendár.

4. V podaní zo dňa 30.3.2017 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že žalovaný peňažné prostriedky v celkovej výške 2.010,- eur čerpal dňa 26.6.2013. V platobnej histórii čerpanie peňažných prostriedkov je označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 317,24 eur, z ktorej na istinu bola započítaná suma 0,- eur, na poplatky 69,03 eur, na riadny úrok 248,03 eur, na úrok z omeškania 0,18 eur. Predložil výpočet úroku 683,02 eur, úroku z omeškania 62,17 eur a poplatkov 30,97 eur.

5. Podaním zo dňa 20.4.2017 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom. V konaní nepreukázal, že by v čase postúpenia pohľadávky boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Predmet sporu určený žalobcom proti nemu (žalovanému) nemá žiadny hmotnoprávny vzťah. Uplatňuje si pohľadávku, ktorá nebola na neho platne postúpená. Predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol klient s jej plnením v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Podľa dôvodovej správy, hlavným účelom § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. bolo nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Výzva podľa uvedeného ustanovenia zákona je svojou povahou jednostranný adresovaný právny úkon, s ktorým sú spojené určité právne následky. Ak zákon vyžaduje, aby výzva bola urobená v písomnej forme a táto forma dodržaná nie je (resp. ju žalobca nepreukázal), možno dospieť len k jedinému záveru, a to k neplatnosti takéhoto úkonu. Keďže ide o adresovaný právny úkon je potrebné, aby bol i klientovi doručený, resp. preukázateľne zaslaný. Neplatnosť tohto úkonu má potom za následok neplatnosť ďalšieho nadväzujúceho právneho úkonu, ktorým je zmluva o postúpení pohľadávok. Podľa jeho názoru, ak by aj žalobca dodržal podmienky postúpenia pohľadávky, nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nie je splatná. Z prvej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu záväzku v omeškaní. Banka, tak môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku (spolu s príslušenstvom) a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatnení (za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

6. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 109/2016-111 zo dňa 25.4.2017 nepribral do konania, ako osobitný subjekt na strane žalovaného Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie č. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962 z dôvodu, že žalovaný s jeho pribratím nesúhlasil.

7. Žalobca v podaní zo dňa 4.5.2017, predloženom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 438/2001 Z. z.. Poukázal na to, že žalovaný bol voči banke v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo v konaní preukázané, že bol Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 9.9.2015. Doručenie výzvy preukazuje predloženým podacím hárkom. V súlade s Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, ku dňu postúpenia bol v omeškaní po dobu 544 dní. Poukázal na čl. 1 ods. 10 Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorého: „ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku ...“. Žalovaný svoj záväzok platiť pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas neplnil. Dňa 30.9.2015 mu pôvodný veriteľ zaslal oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré bolo žalovanému doručené. Preto postúpenie pohľadávky je platné. V konaní už predložil oznámenie postupcu adresované žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na jej uplatnenie a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ani jej prípadnej neexistencie.

8. V podaní zo dňa 10.5.2017 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že naďalej spochybňuje, že by mu bola doručená výzva banky zo dňa 9.9.2015. Žalobca preukázal len doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.9.2015. V danom prípade sa však jedná o neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bankou, nakoľko nebol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Tento listinný dôkaz navyše nijako nemožno považovať za výzvu, ktorú predpokladá § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Nemožno jedným vyhlásením oznámiť klientovi, že je

v omeškaní a tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. V danom prípade chýba časový odstup medzi výzvou a vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Aj v prípade, ak by súd tento listinný dôkaz považoval za výzvu podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. nebola by dodržaná 90 dňová lehota, ktorú predpokladá uvedené ustanovenie. Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE medzi postupcom a postupníkom bola uzavretá dňa 23.10.2015. Medzi výzvou zo dňa 9.9.2015 a postúpením, ktoré nastalo dňa 23.10.2015, by tak uplynulo len 44 dní. Nedodržanie 90 dňovej lehoty znamenalo, že ide o postúpenie, ktoré odporuje kogentnému ustanoveniu § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z..

9. V podaní zo dňa 26.5.2017 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobca ku výzve banky zo dňa 9.9.2015 priložil podací hárok, na ktorom je odtlačok pečiatky s dátumom 10.9.2015, ako aj jeho (žalovaného) meno a adresa. Tento podací hárok však nepreukazuje, že ním bola doručovaná výzva zo dňa 9.9.2015 (nikde na podacom hárku táto skutočnosť nie je uvedená). Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. predpokladá doručenie výzvy klientovi, čo v danom prípade ani podacím hárkom nebolo preukázané. Ak by aj žalobca preukázal doručenie výzvy zo dňa 9.9.2015, nebola dodržaná druhá podmienka na platné postúpenie, ktorou je omeškanie klienta o viac ako 90 kalendárnych dní. Žalobca tvrdí, že bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 544 dní. Zákon o bankách schválne stanovuje klientovi banky ochrannú lehotu so splnením si svojich záväzkov voči banke. Až v prípade, ak je po výzve banky jej klient dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, môže banka svoju pohľadávku postúpiť. Opačný výklad by nemal žiadny zmysel. Ad absurdum by tak pri splnení omeškania o viac ako 90 dní mohla banka v jeden deň zaslať výzvu a hneď na druhý deň postúpiť pohľadávku. Žalobca si zrejme neuvedomil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. má na mysli 90 dňové omeškanie od doručenia výzvy (zo dňa 9.9.2015) a nie od prvého omeškania. Pokiaľ žalobca v priebehu konania uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky (doručenie ktorého preukazoval podacím hárkom) samo o sebe má zakladať aktívnu legitimáciu, tak tento právny názor nemožno aplikovať na situáciu, kde postupcom je banka. Tá je okrem ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka povinná dodržiavať aj zákon o bankách, ktorý je lex specialis k uvedenému ustanoveniu Občianskeho zákonníka.

10. Podaním zo dňa 14.8.2017 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že žalobu v časti istiny berie späť o sumu 15,- eur.

11. Pred otvorením prvého pojednávania dňa 22.8.2017 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že žalobu berie sčasti späť aj o zaplatenie 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 15,- eur od 28.9.2016 do zaplatenia a o zaplatenie 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.983,31 eur od 28.9.2016 do 17.2.2017.

12. Podľa § 145 Civilného sporového poriadku súd konanie o zaplatenie 15,- eur, o zaplatenie 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 15,- eur od 28.9.2016 do zaplatenia a o zaplatenie 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.983,31 eur od 28.9.2016 do 17.2.2017, zastavil.

13. Žalovaný neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. Súhlasil, aby súd vec prejednal v prítomnosti jeho zástupcu.

14. Na pojednávaní dňa 22.8.2017 žalobca, prostredníctvom zástupcu navrhol, aby súd pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie úroku z omeškania o sumu 38,97 eur (t. j. zo sumy 94,47 eur na 133,44 eur). Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 22.8.2017 zmenu - rozšírenie žaloby pripustil.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie (i s poukazom na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku) oboznámením sa so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013, so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015 a s podacím hárkom, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 a s jej Prílohou č. 1, s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a s doručenkou, s výpisom z účtu, s výzvou zo dňa 9.9.2015 a s podacím hárkom zo dňa 10.9.2015.

16. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

17. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľ, a žalovaný ako dlžník. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.010,- eur, a záväzok žalovaného úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 39,03 eur, vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 25.8.2013 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 25.7.2023. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 19,40% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 21,52% a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 16,27%.

18. Z výpisu z účtu vyplýva, že žalovaný úver vyčerpal dňa 26.6.2013 v celkovej výške 2.010,- eur, ktoré čerpanie v platobnej histórii je označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Z poskytnutého úveru uhradil sumu 317,24 eur nasledovne (úhrady sú v platobnej histórii označené ako „splátka“): dňa 26.8.2013 39,03 eur, dňa 25.9.2013 39,03 eur, dňa 25.10.2013 39,03 eur, dňa 25.11.2013 39,03 eur, dňa 15.1.2014 39,03 eur, dňa 5.2.2014 39,03 eur, dňa 25.2.2014 39,03 eur, dňa 21.8.2014 16,95 eur, dňa 25.8.2014 22,08 eur, dňa 29.9.2015 5,- eur. Z uvedených úhrad pôvodný veriteľ na istinu započítal 0,- eur, na poplatky 69,03 eur, na úrok 248,03 eur a na úroky z omeškania 0,18 eur. Po podaní žaloby žalovaný dňa 26.1.2017 zaplatil 5,- eur a dňa 17.2.2017 10,- eur.

19. V podaní zo dňa 9.9.2015 adresovaným žalovanému je uvedené, že banka mu oznamuje, že je v omeškani so splácaním pohľadávky ku dňu 8.9.2015 vo výške 718,06 eur, a že ho vyzýva na jej úhradu do 15 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že ak ju neuhradí, je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

20. V priebehu konania žalobca predložil podací hárok (č. I. 115), v ktorom je uvedený odosielateľ: Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, dátum podania 10.9.2015, v rozpise zásielok je uvedené meno, priezvisko a adresa bydliska žalovaného.

21. Podľa bodu 10.3. veta prvá Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená.

22. Podľa čl. I. bod 10. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013, ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku... .

23. Podľa bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo: a) ak je klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

24. Podaním zo dňa 30.9.2015 č. 0292/119/2015-731 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 29.9.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval ho na jej úhradu vo výške 2.757,26 eur do 15 dní. Z doručenky (č. I. 37 p. v.) vyplýva, že podanie č. 0292/119/2015-731 bolo žalovanému doručené dňa 5.10.2015.

25. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že jej účastníkmi sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupca, a žalobca ako postupník. Podľa čl. I. Zmluvy, jej predmetom je pohľadávka špecifikovaná v Prílohe č. 1. V Prílohe č. 1 je uvedený zostatok pohľadávky: 2.786,16 eur, istina celkom: 2.010,- eur, istina do splatnosti: 0,- eur, istina po splatnosti: 2.010,- eur, úroky celkom: 745,19 eur, riadne úroky: 683,02 eur, úroky z omeškania: 28,27 eur, 33,90 eur, poplatky: 30,97 eur, príslušenstvo pohľadávky celkom: 776,16 eur, počet dní omeškania: 544, zosplatenie dátum: 29.9.2015.

26. V podaní označenom ako: Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, postupca oznámil žalovanému, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 pohľadávku postúpil žalobcovi.

27. V podacom hárku č. EPH 005672742 zo dňa 11.11.2015 (č. I. 27), v rozpise zásielok je uvedené meno, priezvisko, bydlisko žalovaného a druh zásielky: Oznámenie o postúpení.

28. Na určenom termíne pojednávania žalobca, prostredníctvom zástupcu sa pridržiaval písomných prednesov vo veci. V súvislosti s výzvou zo dňa 9.9.2015 poukázal na podací hárok s tým, že ním preukazuje jej odoslanie.

29. Na určenom termíne pojednávania žalovaný, prostredníctvom zástupcu sa pridržiaval písomných prednesov vo veci. V súvislosti s doručením výzvy banky zo dňa 9.9.2015 uviedol, že žalobcom predložený podací hárok nijako nepreukazuje, že ním bola zaslaná práve výzva zo dňa 9.9.2015. V podacom hárku to nie je uvedené a táto listina sama o sebe nie je schopná preukázať tvrdenia žalobcu o odoslaní výzvy banky zo dňa 9.9.2015.

30. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a splatiť úroky.

31. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 26.6.2013, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

32. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

33. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba nie je podaná dôvodne, preto ju zamietol.

35. Dňa 26.6.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.010,- eur, a záväzok žalovaného úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 39,03 eur, vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, po dobu 120 mesiacov.

36. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 52 ods. 4 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Pôvodný veriteľ Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX . zo dňa 26.6.2013 uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom je aj poskytovanie úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalovaný pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa. Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013, je zmluvou spotrebiteľskou.

39. Podľa § 1 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom ku dňu 26.6.2013, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

40. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

43. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Účastník, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je navrhovateľom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Účastník, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu.

44. Podľa dôvodovej správy k zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách: „V ustanoveniach odsekov 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Ide o zjednodušenie zabezpečenia nápravy majetkovej ujmy, ktorá vznikla v dôsledku chýb pri vykonávaní platobného a zúčtovacieho styku. Môže ísť napríklad o majetkovú ujmu vzniknutú chybným prevodom peňažných prostriedkov na nesprávny účet, prípadne na správny účet, ale v nesprávnej výške. Ďalej ide o úpravu možnosti, aby banky bez porušenia bankového tajomstva poskytli svojim právnym zástupcom informácie o tých záväzkoch klientov, ktoré si klienti bánk a pobočiek zahraničných bánk riadne a včas neplnia, a to na účely vymáhania splnenia týchto záväzkov klientov. Umožňuje sa tiež, aby sa banky navzájom informovali o neseriózných klientoch, čo môže prispieť k predchádzaniu škodám, ktoré by im inak neseriózni klienti, najmä neplatiči dlhov, mohli spôsobiť. V odseku 7 (v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávok odsek 8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákon tiež upravuje poskytovanie úhrady nákladov banke za to, že v niektorých zákonom určených prípadoch podá oprávneným osobám a orgánom správu o svojom klientovi...“.

45. Podľa uvedenej dôvodovej správy hlavným účelom § 92 zák. č. 483/2001 Z. z. bolo teda nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia pohľadávky banky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Na postúpenie pohľadávky postupcom, ktorým je banka sa preto okrem všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka vzťahuje aj špeciálna právna úprava, ktorú predstavuje zákon o bankách.

46. Dňa 23.10.2015 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok. Slovenská sporiteľňa má pritom štatút banky a pri uzavretí uvedenej zmluvy bola povinná dodržiavať zákon o bankách.

47. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že zostatok pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ku dňu postúpenia predstavoval 2.786,16 eur.

48. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

49. Podľa § 53 ods. 9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

50. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

51. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona. Môže k nej dôjsť najmä na základe výslovnej dohody účastníkov záväzkového vzťahu (alebo rozhodnutia súdu).

52. Pôvodný veriteľ a žalovaný sa v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 (čl. I. bod 10.) a vo Všeobecných obchodných podmienkach (bod 7.6.1.) dohodli na uplatnení práva veriteľom na splatenie celej pohľadávky.

53. V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je upravená notifikačná povinnosť veriteľa.

54. Žalobca predložil podanie označené ako: Výzva zo dňa 9.9.2015, v ktorom je uvedené, že pôvodný veriteľ žalovanému oznamuje, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 8.9.2015 vo výške 718,06 eur, a že ho vyzýva k jej úhrade do 15 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že ak ju v stanovenej lehote nezaplatí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

55. Dôkazné bremeno o splnení notifikačnej povinnosti (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) pôvodným veriteľom, spočívalo na žalobcovi.

56. Žalobca v konaní neudržal dôkazné bremeno, keď nepreukázal doručenie (odoslanie) podania, označeného ako: Výzva zo dňa 9.9.2015 žalovanému.

57. Žalobca predložil podací hárok (č. I. 115) zo dňa 10.9.2015, z ktorého však nie je možné jednoznačne zistiť, konkrétne aká zásielka bola žalovanému doručovaná (odoslaná: čl. 10.3. Všeobecných obchodných podmienok), či skutočne išlo o podanie: Výzvu zo dňa 9.9.2015. Pre porovnanie súd poukazuje na to, že keď právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.9.2015 a tiež Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, tak z predloženej doručky (č. I. 37 p. v.) a z podacieho hárku (č. I. 28) bolo možné jednoznačne zistiť, aká zásielka bola doručovaná (názov zásielky).

58. Žalovaný popieral, že by mu bolo doručené podanie označené ako: Výzva zo dňa 9.9.2015.

59. S poukazom na uvedené zistenia dospel súd k záveru, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca, ako to už bolo uvedené, nepreukázal, že by žalovanému bolo doručené (odoslané podľa čl. 10.3. Všeobecných obchodných podmienok) podanie: Výzva zo dňa 9.9.2015, a že by si tak pôvodný veriteľ splnil povinnosť upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie práva, tzv. straty výhody splátok.

60. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu (porovnaj aj dôvodovú správu). Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava zmluvou zo dňa 23.10.2015 postúpila žalobcovi pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s uvedeným ustanovením.

Totí, ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 29.9.2015 bolo neplatné pre nespĺnenie notifikačnej povinnosti) nebola oprávnená ako postupca postúpiť v celosti svoju pohľadávku z úveru, vrátane úroku z neho inému subjektu (žalobcovi). Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava ako banka, mohla postúpiť iba svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) a za súčasného splnenia písomnej výzvy, a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania.

61. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už: 1/ splatnými („dospelé“ splátky), 2/ a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia však byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 6Co 119/2013, 4Co 145/2014, Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015, 6Co 58/2016, Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 273/2014). Z prvej vety § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (treba rozumieť záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku.

62. Žalobca predmetom konania urobil nárok o zaplatenie sumy 2.774,47 eur s príslušenstvom. Ku dňu uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 bola splatnou len časť pohľadávky právneho predchodcu žalobcu, a to „dospelé“ splátky, splatné v marci 2014 až v júli 2014, v septembri 2014 až v auguste 2015. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, podľa údajov v platobnej histórii žalovaný z poskytnutého úveru uhradil: dňa 26.8.2013 39,03 eur, dňa 25.9.2013 39,03 eur, dňa 25.10.2013 39,03 eur, dňa 25.11.2013 39,03 eur, dňa 15.1.2014 39,03 eur, dňa 5.2.2014 39,03 eur, dňa 25.2.2014 39,03 eur, dňa 21.8.2014 16,95 eur, dňa 25.8.2014 22,08 eur, dňa 29.9.2015 5,- eur.

63. So zaplatením sumy zodpovedajúcej omeškaným splátkam splatným v marci 2014 až v júli 2014, v septembri 2014 až v auguste 2015, pred postúpením pohľadávky bol teda žalovaný v omeškaní.

64. Žalobca, okrem listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, ďalšie k dispozícii nemal.

65. Žalobca v konaní tvrdil, že výzva akú vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. je: Výzva zo dňa 9.9.2015.

66. Ako to už bolo uvedené, žalobca v konaní neudržal dôkazné bremeno, keď nepreukázal doručenie podania označeného ako: Výzva zo dňa 9.9.2015, ale ani jeho odoslanie podľa čl. 10.3. Všeobecných obchodných podmienok. Z podacieho hárku nie je možné jednoznačne zistiť, aká zásielka bola žalovanému doručovaná, či skutočne išlo o Výzvu zo dňa 9.9.2015.

67. Absentuje splnenie i ďalšej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., a to omeškanie žalovaného nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zákon o bankách klientovi banky stanovuje ochrannú lehotu so splnením záväzkov proti nej. Až v prípade, ak je po výzve banky jej klient dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, môže banka svoju pohľadávku postúpiť (opačný výklad by nemal zmysel, keď by tak pri splnení omeškania o viac ako 90 dní mohla banka v jeden deň zaslať výzvu a následne na druhý deň postúpiť pohľadávku). Medzi výzvou zo dňa 9.9.2015 (ak by aj bola doručená) a postúpením zo dňa 23.10.2015 by uplynulo len 44 dní. Tiež medzi Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.9.2015 (zosplatenie je však neplatné) a postúpením zo dňa 23.10.2015 by uplynulo len 23 dní. Navyše, ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný bol pritom v omeškaní so splátkami splatnými v mesiaci marci 2014 až v júli 2014, v septembri 2014 až v auguste 2015, a nie aj so splátkami splatnými po mesiaci októbri 2015.

68. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky v sume zodpovedajúcej splátkam splatným v mesiaci marci 2014 až v júli 2014, v septembri 2014 až v auguste 2015, Zmluva o postúpení pohľadávok je v tejto časti pre rozpor so zákonom o bankách (§ 92 ods. 8: nepreukázanie predchádzajúcej písomnej výzvy a následne omeškanie dlžníka po dobu 90 dní) podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatná. Žalobca predmetom konania urobil i nárok o zaplatenie sumy zodpovedajúcej splátkam splatným od októbra 2015 až do dňa konečnej splatnosti úveru, ktorá suma ku dňu postúpenia pohľadávky (23.10.2015) bola však bankou nezosplatenou časťou úveru. Banka tak na žalobcu previedla viac práv, než mala (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015). Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015,

ktorou banka previedla na žalobcu pohľadávku voči žalovanému je neplatná aj v druhej časti, a teda v celosti neplatným právnym úkonom. Ak by bola zosplatnenou časťou úveru, tiež sa vyžaduje splnenie podmienok: a) zaslanie výzvy, b) preukázanie dĺžky omeškania po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

69. Prvá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách hovorí, že pokiaľ banka písomne vyzve klienta (dlžníka) na úhradu omeškaného peňažného záväzku a klient je napriek tomu v omeškaní so splnením tohto peňažného dlhu (t. j. na ktorého úhradu bol zo strany banky písomne vyzvaný) po dobu viac ako 90 dní, potom môže banka túto časť omeškaného, nesplácaného peňažného záväzku klienta písomne postúpiť inému subjektu, t. j. i nebankovému bez toho, aby na to potrebovala jeho (dlžníka) súhlas.

70. Podľa znenia druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka nemôže postúpiť omeškaný peňažný záväzok klienta (dlžníka) inému subjektu bez súhlasu klienta, pokiaľ klient svoj peňažný záväzok, s ktorým bol v omeškaní a na úhradu ktorého bol vyzvaný, uhradil skôr než sa naplnil aj druhý predpoklad pre platné postúpenie tohto peňažného záväzku, ktorým predpokladom je uplynutie lehoty 90 dní. Inak povedané, pokiaľ je klient (dlžník) zo strany banky vyzvaný na úhradu omeškaného peňažného záväzku, stále môže tento svoj záväzok banke splniť, pokiaľ nebude splnený aj druhý predpoklad na platné postúpenie pohľadávky, ktorým je vyššie uvedená doba omeškania. Súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní.

71. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

72. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať v logickej nadväznosti jednotlivých viet v tomto ustanovení. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný.

73. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá.

74. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

75. Citované ustanovenie zákona, okrem iného, zakazuje postúpiť také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu, pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky uložené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom (postupcom - bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 15C 33/2014). Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých - už uvedených podmienok, splnenie ktorých však v konaní nebolo preukázané. Postúpenie pohľadávky tak bolo v rozpore aj s ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účelom uvedeného ustanovenia totiž, okrem iného, je aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a

postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch podľa § 525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania platnosti zmluvy o postúpení. Súd poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo 40/2008 zo dňa 14.5.2008, 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 337/2012 zo dňa 3.7.2012.

76. Súd pri rozhodovaní vo veci zohľadnil ustanovenie špeciálnej právnej úpravy a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v obdobnej veci č. k. 4Co 854/2015 zo dňa 12.5.2016, č. k. 5Co 460/2015, č. k. 17Co 130/2017, Krajského súdu Košice č. k. 11Co 898/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 9Co 175/2015, Krajského súdu Trnava č. k. 24Co 79/2015, Krajského súdu Žilina č. k. 5Co 103/2016, Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 204/2016.

77. Z ustanovenia § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojím klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Podľa čl. 19.6. Všeobecných obchodných podmienok klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premičané alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa.

78. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

79. Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

80. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve zákon upravuje demonštratívne, platí však generálny princíp, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013).

81. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

82. Citované ustanovenie upravuje právne skutočnosti, na základe ktorých vznikajú záväzky.

83. V prejednávanej veci Zmluvou o splátkovom úvere č. 5044000523 zo dňa 26.6.2013 bol založený spotrebiteľský právny vzťah, ktorý sa spravuje všeobecnou úpravou spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.6.2013).

84. Prípadné nároky žalovaného proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil žalobcovi viac, než by plniť mal, prípadne aj nárok na náhradu škody, ak by žalobca porušil zákonom uloženú právnu povinnosť, v príčinnej súvislosti s ktorou by im vznikla škoda.

85. Pri takejto prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi by išlo o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody. V čl. 19.6. Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na postúpení na tretiu osobu akýchkoľvek svojich pohľadávok a to bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú (t. j. nielen z uzavretej zmluvy, ale aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, resp. z iných skutočností uvedených v zákone). To znamená, že dojednanie v čl. 19.6. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky, môže dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody.

86. Ak dojednanie v čl. 19.6. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke bez ohľadu na právny vzťah na tretiu osobu, bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke. Je zjavné, že práva dodávateľa a spotrebiteľa pri postúpení pohľadávok nie sú rovnaké, resp. vo vzťahu k účastníkom zmluvy (Zmluvy o splátkovom úvere č. 5044000523 zo dňa 26.6.2013), nie sú vyvážené. Dodávateľ (pôvodný veriteľ) pri tomto dojednaní nedodrжал zásadu čestnosti, lebo sebe priznal viac práv pri postúpení pohľadávky ako spotrebiteľovi - žalovanému, a to bez akejkoľvek relevancie. Nie je totiž zjavné, prečo by mal mať dodávateľ právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého, a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa (resp. nie sú stanovené žiadne podmienky, podľa ktorých by veriteľ mohol súhlas s postúpením odoprieť). Tu je zjavná nerovnováha práv účastníkov Zmluvy o splátkovom úvere č. 5044000523 zo dňa 26.6.2013 (súčasťou zmluvy boli i Všeobecné obchodné podmienky, vrátane čl. 19.6.). V podstate týmto spôsobom dodávateľ diskriminuje spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka, ukracuje na jeho právach a to mať rovnaké právo na postúpenie pohľadávky, ktorá mu potencióálne proti veriteľovi môže vzniknúť. Táto podmienka, ako to už bolo uvedené, je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva.

87. Uvedená zmluvná podmienka je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje práva spotrebiteľa (žalovaného). Takáto (neplatná) zmluvná podmienka obsiahnutá v predmetnej Zmluve v jej neoddeliteľnej súčasti (Všeobecných obchodných podmienok) následne tiež vyúsťuje do absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015. Neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou (jej neoddeliteľnej súčasti) dohodnutej podmienky v čl. 19.6. Pokiaľ by takéto právo aké vyplývalo pre banku, prislúchalo i žalovanému, skutková situácia by bola v takom prípade vyhodnotená iným spôsobom (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 277/2012).

88. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách.

89. Žalobca v priebehu konania uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky samo o sebe zakladá jeho aktívnu legitímáciu.

90. Právny názor žalobcu nie je možné aplikovať na situáciu, kde postupcom je banka, ktorá okrem ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka je povinná dodržiavať aj zákon o bankách. Bez ďalšieho nie je možné vyvodiť záver, že v prípade postúpenia bankovej pohľadávky stačí na platné postúpenie iba oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky. Súdna prax už pripustila možnosť skúmania platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, v prípade postúpenia v rozpore so zákonom (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co 792/2015, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 76/2007, Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 337/2012).

91. Súd žalobu žalobcu zamietol, z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

92. V priebehu konania žalobca navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku (§ 282 Civilného sporového poriadku).

93. Uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, čo znamená, že je účinné jedine vtedy, keď sa urobí vo vzťahu k súdu.

94. Z obsahu vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 12.2.2017 vyplýva, že s podanou žalobou nesúhlasí, chce sa brániť a až na zaplatenie dlžného zostatku zisteného v konaní, žiada splátkový kalendár. Na pojednávaní dňa 22.8.2017 žalovaný prostredníctvom zástupcu uviedol, že v podaní zo dňa 12.2.2017 nárok žalobcu neuznal.

95. S poukazom na uvedené skutočnosti, súd vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

96. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

97. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. O nároku na náhradu trov konania sa rozhoduje podľa zásad o náhrade trov konania a ich uplatnením súd dospeje k pomeru vyjadrenému percentom alebo zlomkom, pričom konkrétnu výšku trov konania Civilný sporový poriadok ponecháva na rozhodnutie súdneho úradníka.

99. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

100. Porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo, úspešný v konaní bol žalovaný, preto mu súd priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov v rozsahu 100%.

101. Osobitné uznesenie o výške trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.